

Tato diplomová práce představuje spiritualitu evangelikálních církví, jmenovitě pak jednoho ze zástupců těchto církví, Pražského společenství Kristova. V úvodu práce je charakterizována spiritualita a vlivy, které prožívání vztahu s Bohem u jednotlivce a skupin ovlivňují. Na základě dělení Geoffreyho Wainwrighta je spiritualita rozdělena do pěti typů. Spiritualita evangelikálních církví je představena nejprve obecně na základě historického vývoje církví hlásících se k probuzenecké tradici a též na základě specifik, které lze v duchovním prožívání evangelikálních křesťanů nalézt, a posléze je detailněji popsána na příkladu prožívání vztahu s Bohem u křesťanů Mezinárodních církví Kristových jejichž součástí Pražské společenství Kristovo je. Popis vývoje spirituality u této církve, hlásící se k učednické tradici, je ukázán na popisu duchovní výchovy křesťanů tohoto společenství a na odchylkách ke kterým v této výchově, i díky velkým sociologickým a religionistickým změnám v církvi, došlo v průběhu posledních let. Tento vývoj je dokumentován průzkumem, v kterém sami členové společenství hodnotili své prožívání vztahu s Bohem v letech 2002 a 2009.